

Regels voor leerkrachten, kinderen en hulpouders

Afspraken moeten (zelf-)regulerende factoren zijn, die ontstaan uit experimenten en gezamenlijk overleg. Regels moeten in dienst staan van een relaxte omgeving.

Vóóraf moet duidelijk zijn wat er in een bepaalde hoek wel en niet, mag en kan. Dan hebben de kinderen de keuze of ze daar 'overheen' gaan of niet. Allerlei gesprekken die in morele, energievretende discussies overgaan kunnen voorkomen worden door 'zakelijke' regels.

Hoofdregel

Zorg dat je zelf prettig kunt spelen en werken en dat anderen dat kunnen.

Je hebt zorg voor jezelf en anderen.

Hier schop je niet én hier laat je je niet schoppen.

Hier sla je niet én hier laat je je niet slaan.

Hier scheld je niet én hier laat je niet op je schelden.

Als iemand laat merken dat hij iets niet leuk vindt, STOP je!

Spel en werk moet rustig kunnen verlopen.

Hier pak je geen spullen waar anderen mee aan het werken of spelen zijn, zonder het te vragen.

Leg materiaal altijd terug op zijn plaats.

Jouw geluid mag anderen niet storen.

In school loop je rustig.

Je bent zuinig op het materiaal en de omgeving.

Overtreding.

Het uiterste redmiddel kan bestaan uit een sanctie waarbij een kind de toegang voor een hoek **tijdelijk** ontzegd wordt. Het kind moet **bewust worden gemaakt** dat het (nog) niet in die hoek kan/mag spelen/werken. Het gedrag mag afgewezen worden, de persoon niet. Het kind kan (zelf weer verantwoordelijkheid nemend) het moment van terugkeren bepalen. Als het probleemgedrag zich herhaalt, is er iets anders gaande en moet er een ervaringsreconstructie worden gemaakt (soms in overleg met ouders).